

Auditören C.
 Malmen, ang.
 Dist. korpralen N° 437
 Dahlbergs afflyttnings
 m. m.

Till Chefsembetet vid Kongl.
 Södermanlands regemente.

Sedan åt mig uppdragits att
 afgifva yttrande i anledning af an-
 märkingar, som af Herr Ryttmä-
 staren m. m. F. A. Postrom fram-
 ställt hos Herr. Regementschefen
 mot Distinktionskorpralen N° 437
 Dahlberg, får jag i sådant afse-
 ende vårdsamast anföra:

Da, enligt kompanichefens utred-
 ning i ärendet, vederbörligt det vill
 här säga rotens arrendator H. Brahmers
 icke förvägrat Dahlberg att jemlikt
 till Brahmers uttryckt önskan, föra ut-
 gången af sin tjänstetid afflytta från

soldattorpet, lär den omständighet
att Dahlberg, lät vara utan Beskmers
uttryckliga medgifvande, företagit dylik
afflyttning ej vara af beskaffenhet
att böra för Dahlberg förändra till
någon åtgärd från Chefembetets sida.

Beträffande den mot Dahlberg
framställda anmärkning att han, ehuru
sjelf afflyttad från soldattorpet, vägrat
hötens nyantagne soldat att genast taga
sin bostad derstädes, har Dahlberg,
hvilken, om jag minnes rätt, eger gvar-
tjens till 1893 års slut, rättighet att
besitta torpet till den 25 Mars 1894
(Tj. Rys. Del III kap. 3 § 4 mom 13), och denna
rättighet lär väl innefatta befogenhet
för Dahlberg att, vare sig han sjelf per-
sonligen vistas vid torpet eller icke, kunna
hindra hvarje annan från att intränga
derstädes.

Hvad slutligen vidkommer Dahl-
bergs åtgärd att vid sin afflyttning
från soldattorpet lät försälja der
befintligt foder, både hö och halm, bör
detta Dahlbergs tilltag, äfven under-
de af Dahlberg till hans fredande åre-
kopade omständigheter, medföra för

Dahlberg ersättningskyldighet och,
enligt rådande juridisk praxis för dy-
lika fall, sannolikt äfven bötesan-
svar för missbruk af nyttjanderätt
till annans jord (Allmänna Strafflagen
2de kap. 7de §). Men då pröfningen
af denna fråga tillkommer allmän
domstol och icke krigsdomstol eller
annan militärisk myndighet, torde i
förevarande fall Chefembetet sakna
anledning till vidtagande af vidare
åtgärder.

Stockholm den 11 December 1893.

Carl Halmén
Auditor.

Auditören C. Malmén,

ang Dist.Korpralen

No 737 Dahlbergs

afflyttning m m. Till Chefsembetet vid Kongl. Södermanlands reg.

Sedan åt mig uppdragits att afgifva yttrande i anledning af anmärkningar, som af Herr Ryttmästaren m m F.A. Boström framstälts hos Herr Regementschefen mot Distinktionskorpralen No 737 Dahlberg, får jag i sådant afseende värdsammast anföra:

Då, enligt kompanichefens utredning i ärendet, vederbörande det vill här säga rotens arrendator H. Brehmer icke förvägrat Dahlberg att, jemlikt till Brehmer uttryckt önskan, före utgången af sin tjänstetid afflytta från soldattorpet, lär den omständighet att Dahlberg, låt vara utan Brehmers uttryckliga medgifvande, företagit dylik afflyttning ej vara af beskaffenhet att böra för Dahlberg föranleda till någon åtgärd från Chefsembetets sida.

Beträffande den mot Dahlberg framställda anmärkning att han, ehuru sjelf afflyttad från soldattorpet, vägrat rotens nyantagne soldat att genast taga sin bostad derstädes, har Dahlberg, hvilken, om jag minnes rätt, eger quartjena till 1893 års slut, rättighet att besitta torpet till den 25 Mars 1894 (Tj.Regl. Del III kap 3 § 4 mom 13), och denna rättighet lär väl innefatta befogenhet för Dahlberg att, vare sig han sjelf personligen vistas vid torpet eller icke, kunna hindra hvarje annan från att intränga derstädes.

Hvad slutligen vidkommer Dahlbergs åtgärd att vid sin afflyttning från Soldattorpet låta försälja der befintligt foder, både hö och halm, bör detta Dahlbergs tilltag, äfven under de af Dahlberg till hans freddande åberopade omständigheter, medföra för Dahlberg ersättningsskyldighet och enligt rådande juridisk praxis för dylika fall, sannolikt äfven bötesansvar för missbruk af nyttjanderätt till annans jord (Allmänna Strafflagen 24 kap 7 §). Men då pröfningen af denna fråga tillkommer allmän domstol och icke krigsdomstol eller annan militärisk myndighet, torde i förevarande fall Chefsembetet sakna anledning till vidtagande af vidare åtgärder.

Stockholm den 11 December 1893

Carl Malmen

Auditör